
HÍD

XLII. évfolyam, 10. szám
1978.
október

VERSEK ÉVE 1978

JUGOSZLÁVIAI
MAGYAR KÖLTŐK
GYERMEKVERSEI

ÖSSZEÁLLÍTOTTA
DOMONKOS ISTVÁN
PAP JÓZSEF
TOLNAI OTTÓ

Kedves Jóska,

leveleteket megkaptam. Biztos, hogy nagyon sok szép gyermekverset tudtok majd összegyűjteni. Csak úgy, mellékesen jut eszembe, hogy a „gyermekvers” azt is jelentené, hogy gyermekek írják a verset. Persze ez kizárt dolog. A komoly bácsik-nénik mértéke nélkül ez elképzelhetetlen. Szívesen írnék én is gyermekverset, de sem gyermek nem vagyok, sem a komoly bácsik-nénik mértékét nem ismerem.

Ha hiszed, ha nem, most füttyülni szeretnék. Gyermekkoromban nem tudtam füttyülni. Tudtam, tudtam, csak nagyon ügyetlenül. Azért mondom, hogy ügyetlenül, mert mindenki más harsányabban tudott füttyülni, akkor elhatároztam, hogy tudós leszek. Aki nem tud füttyülni, az legyen tudós.

És most csak egyet szeretnék, szépen, harsányan füttyülni tudni, hogy ne kelljen tudósnak lennem.

Barátsággal ölel

Pista

KALAPÁTI FERENC

DALOCSKA

LOMBAN A GOMBA
ROBBAN A BOMBA
BOMM BARATOMBA
BOMM BARATOMBA

CSÍP A CSÓKA

csíp a csóka
csipacsóka
zöldből lesz a
piros rózsa

CSERÉBE

légyiszok gyűjtő elemér
a légyiszokhoz sokat ért
tízezerért cserébe
1 sapkát tesz a fejére
2 elviszik a helyére
3 ráfekszik a lékre
4 lámpát akaszt az égre

W. S.-NEK (DE AKÁR L. M.-NEK)

elöl ütöd
hátszól
szó tövébe igét szór

elmorzsolod
mégis él
álomadta égig ér

elérne
ha megállna
létrán vitték a bálba

lefekteted
állig ér
esőcsepp a tenyerén

megfürdeted
feketén
lóg az ing a tetemén

ITT

ha egyszer volt
itt volt a volt
de mindég mindég leomolt

ha egyszer lesz
itt lesz a lesz
és mindég mindég meg is lesz

VASS ÉVA

MI LENNE, HA NEM LENNE KÖD

Valaki rámköszönt tegnap,
amikor fél karral támaszkodtam
az újságosbódéhoz.
Utána elillant,
meglebbenő haját még láttam —
a szélben hullámzó
papírsárkányra emlékeztetett.
A szomszéd kisfiú
egész vasárnap délelőtt azt lengette,
piros, sárga, kék színét
átszűrte az ablaküveg,
mohón nyelték a bútorok
és anyu fehér keretes nagy képei.
Utána beborult,
koppanó cseppek mosták szét
szobánkban a sárkányt,
megolvadt piros, sárga kék színek
folytak a falon — mint mikor
összeolvadnak a fagyaltgombócok.
(A sarki cukrásznál akkorák, mint az alma,
a rumosban nagyszőlő van.)
A fagyalt az egyedüli,
ami elnyeli a nyarat.
Pedig a nyár jobb, mint az ősz.
Most a gondolatok is kabátba burkolóznak,
nem olyan a sál mögüli nevetés sem.
Minden el akar rejtőzni a szemek előtt.

Mi lenne, ha nem lenne köd, kérdezem;
senki sem beszélt még erről nekem.
Ha reggelenként nem látnám,
azt hinném, csomagolópapír — mindent elrejt.
Mi lenne, ha nem lenne köd, kérdezem,
s az újságáros kérdőn néz rám,
az újságok betűi arcomra merednek,
a szomszédok is kabátba burkolóztak,
és sál mögüli nevetésük is már másmilyen.

TÚRI GÁBOR

FŐ A JÓZANSÁG

Szenvedélyes vízivó
a nílusi víziló.

Állandóan kortyolja a
szikvizet,
a Nílustól sose kérdi,
mit fizet.

Nílus-parti zenekarban
jó zenész,
sikerének záloga a
józan ész.

HIDEGEN HA HORKAN AZ ORKÁN

Hidegen ha horkan az orkán,
Titicaca-tónak a torkán
kiszalad
az iszalag.

Őserdőben hogyha bujkál
vén talián,
kezét-lábát összefonja
inda, lián.

A PACI ÉNEKE

Ritkán legelek,
a zablám zaboláz.
Mondd csak: lehet-e
a babban baba-láz?

FÜRÖDNI MENNEK A MALACOK

Kunkori
a falka
farka,
kong a
konda
kolompja.

Nincs szüksége
malasztra,
ez a falka
malac ma,

ha nem esik
sárgaságba,
belelép a
márga-
sárba.

DAL, BEGYÚJTÁSHOZ

Akác, takács, farakás,
összegyül a tűzifa,
forgács, virgács, osztrigács,
eltüzeli Zsuzsika.

Unda, bunda, Kunigunda,
füttyül a szél hidegen,
ócska bicska, borovicska,
szaporodunk idebenn.

SZÜGYI ZOLTÁN

OTT ÜL APÓ

Már messziről látom: ott
az apróka ház, s ott ül Apó.
Fejében kalap mélyen,
ölében takaró.
Szólítják-e, lépteimet hallja
talán, felemeli fejét,
megmarkolja botját.
Bólintásra rándulna nyakam már,
feláll.

„Fiam, milyen nap van ma,
s mikor lesz v a s á r n a p?”
„H é t f ő, Apó”, mondom,
„hét közül az első”.
„Ó már elmúlt”, tűnődik, látom,
„és én mily régóta várom”.

TARI ISTVÁN

MIT IS AKARHATTUNK

becsöngettünk a nagykapukon
 üldöztek
 feljelentettek a tanítónál
 fejünket a táblába verte
 az öklömnyi betűkbe
 számokba
 százszor leírtuk:
Soha többé nem csengetek bel!
 s a nagykapuhoz közeledő lépésekre
 ismét szétrebbentünk
 majd
 a közeli zsbivásáron
 addig bámuljuk kipirultan
 a rozsdás rugókat
 bicikliagyakat
 míg nyikorgó babakocsikban
 el nem gurulnak
 a déli harangszó
 felé

A FÉNYKÉPEZÉS ALAPJAI

a sarkon
 fényesre koptatott ülőkéiken
 háttal a lebukó napnak
 szúnyogok ellen gyűjtják meg
 levélkupacaik
 az öregasszonyok

 kagyló szabdalta talppal
 érkezünk a tiszáról
 — nem szeretnek

vetetkezni — mondja barátom
s már toljuk is gatyánkat
holdvilág-ülepünkről

szitkaikban
sikolyaikban hívódnak elő
a csillagok

CSORBA BÉLA

ÖREGAPÓ

öregapó mindig az utcán
ücsörög
szerintem már kétszázötven
éves
a fülében karika
és neki van az utcában
a leghosszabb haja
és a pipája szikrázik
mint a kormos mozdonyok
„láttatok-e karón varnyút?” —
mindig így morog
megrázza az akácfát
és potyog az apró
bosnyákszilva
„szerintem az öreg
az ingujjából szórja” —
súgja a Pufi
„hülye vagy” — mondom —
„tudhatnád hogy ez
egy csudaakác”

RAJZ

kettest kaptam
mert átfestettem a felhőt

a margón
hiába mondom
hogy ez egy nagy felhőbika
azt mondják
figyelmetlen vagyok
és mama szerint is
csak a rosszon jár az eszem
a tűzön sem égnék el
és egyszer még
szíjat hasítanak a hátamból
de én már tudom
hogy többé soha
de soha nem húzok margót
és azt se bánom
ha egyessel lesz tele
a füzetem
és azt se
hogy meghúzzák érte
a fületem

A PRÉRIN

Nagy Toll holnap már
nem a barátom
a sziúk csapatába állt
pedig kétszer is
megvédtem őt
a Kis bácsi kutyájától
az odvas nyárfánál
tanyáznak
a régi raktár mellett
láttam megnyúztak
egy hasas békát

egy fekete lábú
sohasem tenne ilyet

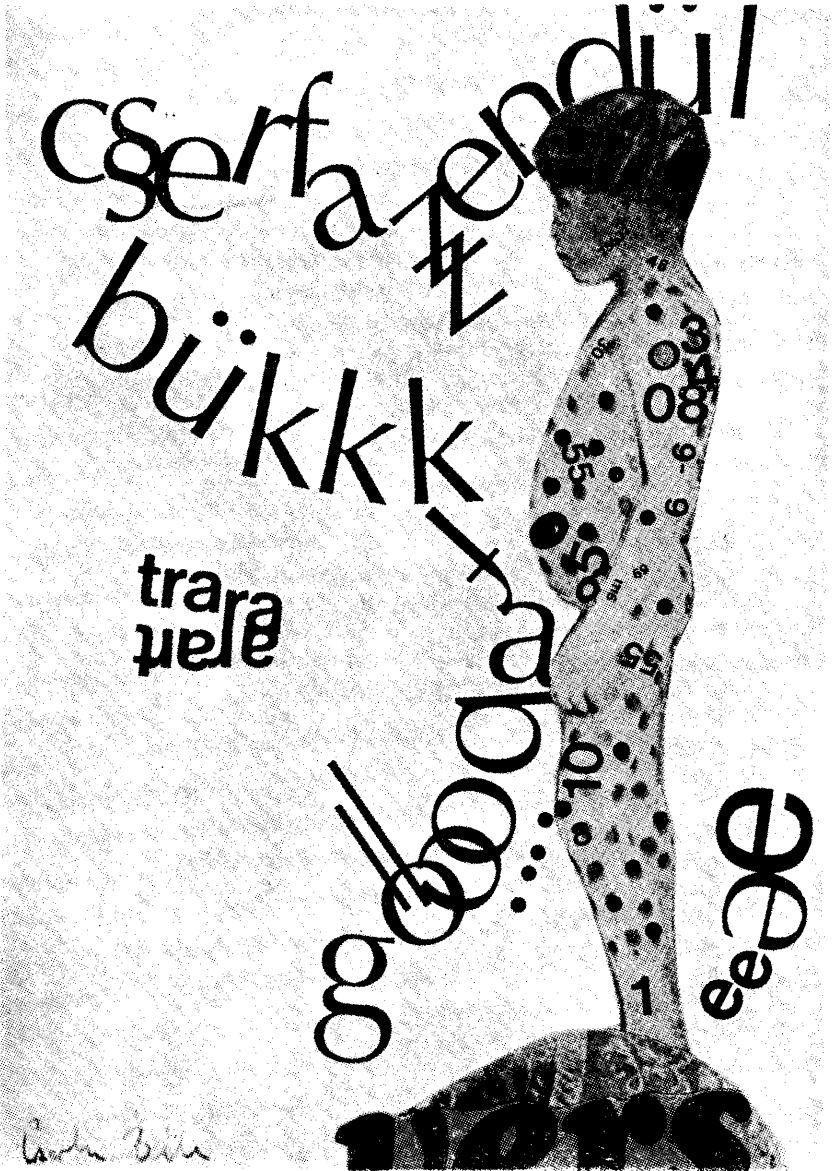
MÁVÁRIA PÉVÉTER

mávária pévéter mivatyánk
 mávár megint vukas a gavatyánk
 kivinyivithatnánk a bovoltot
 ráváragszthatnák a fovoltot

CSALI MESE

tegnap voltam
 megkerekem.
 Szellő szélő
 bocskorokon.
 voltam
 egy kassát, kassát. Jt a farka
 szarigati
 az a sakallat.
 mondta petyipalatty.
 Villogtak a szablyák.
 Üldöztek a bikacsökök
 bekesek.
 Fehér kizabják. Jy lett belevés

CSEIFA ZENDÜL

FÜLÖP GÁBOR

KANNIBÁL-NAGYMAMA ALTATÓJA

egy egyerekből
két gyerek
fejsze

két egyerekből
négy gyerek
fejsze

négy egyerekből
nyolc gyerek
fejsze

végül aztán
megeszlek
persze

LEÓ MINT KÖVÜLET

Tapintsatok meg:
kemény dió
vagyok
— szól Leó —,
még dióbb is leszek,
ha akarom.
Csak kinyújtom bal
lábam,
s üveg-gyöző gyémántként
máris végigkarcolom magam
a jégből-olvadt pocsolyán.

LEÓ A TÉLI ZÜRZAVARBAN

A szánkó
— úgy véli Leó —
táltos paripa,
csillagtipró csikó,
hógomolyagon
átsikló hajó.
Én össze is húzom
a gallérom, ahogy illik.
De sokan vannak,
akik csak ordítóznak,
aztán
a doktor kéményseprűzi
torkukat,
mint egy
hurut-bányász.

LEÓ ALUDNI MEGY

Azt nem!
Én legfeljebb csak
álmodozom.
Gurigázok fejemmel
a párnán
és sokszínű folyadékokat
öntök egymásba.
Néha aztán
felrobban valami,
s én többé
nem tudok semmiről.
Reggelenként úgy kell
megkeresnem a zoknimat.

LEÓ A KÉPREGÉNYRŐL

A képregényt én
tanulás helyett szopogatom,
mint a cukorkát
— magyarázza Leó —,
különösen a kis bajszost
meg a nagy kövéret.
Meg van egy macska is,
aki tenyerén hordja az egeret.
De sok a duma.
Nekem egy négyzet is elég lenne;
diót tennék a közepére,
s amikor bedugja a fejét az egér —
CAPP!
Utána jöhet a kémia.

LEÓ ÉS A LÁBMOSÁS

Láb lábat mos —
közmond Leó.
Másként nem is lehetne,
hiszen egyik kezemben földimogyoró
(amit kikirikinek mondanék inkább),
a másikban újságot tartok:
elnézegetem kedvenc tekecsapatom
fényképét a sportrovatban,
míg pancsolok lábfejemmel
a langyos-vizű lavórban.

LÁBADI KÁROLY

DAL

Avarban madár,
Arany a szárnya,
Bíbor a lába,
Avarban madár,
Küldöm hozzád.

ÜZENET

Gyertek,
Gyertek,
Hegedűsök,
Hiányzik,
Hiányzik,
Énektek.

BALLADA

Kerítésen bimbó
Fakad.
Réten lábnyom
Szakad.
Tölgyre harmat
Ragad.
Lábamról sarum
Oldom
Vezérhal-Holdam,
Kardom gyöngyház.

MAGÁNY

A csapból
Kicsöppent
Az utolsó
Csepp is.

Nem ihatok.

FALUM

Göröngyben pára,
Nád alatt búza,
Lábnyomban árpa,
Udvaromban széna.
Koránkelés,
Harmatkeresés.

KOPÁCS

Tüskés a tó,
Gémnyakú a rét,
Málló a fű,
Lapos a szittyó,
Szakadt a háló,
Pikkelyes szemű a halász.

De a vízi madarak
Csak azért is gyülekeznek.

PANOPTIKUM

Üresek a kiskapuk.
Ropog a hó.
Telek zajai neszeznek.
Sietnek a nagykendők.

BÖNDÖR PÁL

MILYEN HOSSZÚ EGY ESZTENDŐ?

Egy teknősbéka, rémes,
alig százegy éves,
mindig csak éhes,
a bizonyítványa
meg csupán elégséges!

Dühös az apja,
sarokba zavarja:
— Legtöbb ötven évet engedek,
kijavítsad a rossz jegyeket!
Most meg tanuljál szépen
bár öt-hat évet,
míg várod az ebédet!

BÁNATOS NÓTA

Tehenünk annyi
kisborjút ellett
ahány szem meggy
a fán termett.

Nincs itt semmi hiba
ez valóban diófa
azért is bánatos
e rövid strófa!

ILLATOS SZAPPAN

Két fickó és az orgona.
Egyik mondja: — Szép és lila.
A másik meg csak szagolja:
— Kellemes, ám az illata
emlékeztet a szappanra.

BALOGH ISTVÁN

KAPUKÉP

A Tóparti utca legszebb kapuja felett
száz esztendeje ballag egy szekér.
Szénával rakták meg dolgos emberek,
egyszer talán majdcsak hazaér.

EMLÉK

Nekem a város is szőke volt,
ódon kövön friss, karcsú lányka,
fényes kirakatú millió hetyke bolt,
s feszesen állt a sok utcai lámpa,
ahogy mentünk, mind-mind meghajolt.

SINKOVITS PÉTER

ZENEKAR

Hangol már a zenkar,
kezdődik a zűrzavar.
Bőgő, dob és harsona,
kavargó zenebona.

Elöl áll a zongora,
háromlábú cimbora.
Skálázik a gordonka,
semmi másra nincs gondja.

A hegedű karcsú, fűrge,
láthatni, hogy jó a kedve.
Teheti is, nincs ki bántsa,
testvére a komoly brácsa.

A nagybőgő búskomor ma,
eltűnt a violinkulcsa.
A fagott meg hétrét görnyed,
tartva a kezed elernyed.

Lágyan szól a mandolin,
elúszik a szandolin.
Bársonyosan zeng a hárfa,
hangok alá puha párna.

Mit mondjunk a cintányérra?
Hangpréselő rézedény-pár.
Mindkettőnek egy az ára,
üsd csak össze, nem lesz kár!

Csörög már a kasztanyét,
spanyol táncos fűrgén lép.
Pontos ám a xilofon,
nem kell hozzá metronóm.

Mindenünnen dob pereg,
vad, viharos fergeteg.
Erősködik a duda,
elnyomja a trombita.

Megszólal a harsona,
négy katona, marcona,
tisztelegve elsiet,
léptük csupa lendület.

Megcsendül a gong,
vége van és pont.

JUNG KÁROLY

ŐSZI DALLAM

Vadliba hangja,
Az égi harang:
Őszi levélként
Télbe kereng!

Készül a felleg,
Útnak erednek:
Szél, nádzizegés;
A kocsi ballag.

Én már hallak!
És meglellek;
Siess felém,
Ha én kellek!

VINCZE SÁNDOR

Hallod-e te, István — barátom az Úrban —,
Tudod-e, hogy táncszó van a citerahúrban?
Nyakásra tekerve százszínű szivárvány,
Mint avas bocskorszój, s egyéb csinálvány,

Ismerted-e légyen jámbor Vincze Sándort?
A citerájára száz pár gyerek táncolt!
Csillagos papucsszeg szikrát vert az égen,
Mint öreg háromlábót, elfeledtük régen.

Hová tart hajnalban sánta Vincze Sándor?
A vállán lapáttal, úgy biceg a jámbor,
Hajnali madárszót meglesni titokban,
Azon keseregve, hogy tudja az jobban.

Hajnali madárral kell versenyre kelni!
 Tudsz-e neki, István, száz hangon felelni?
 Jámbor Vincze Sándor egész életében,
 Hát így citerázott: pacsirtaszóképpen.

Eddig a történet — barátom az Ūrban —,
 Láthatod: madárdal van a citerahúrban;
 Százféle madárdal: mind égbe szárnyaló,
 Világot megjárni, s megszeretni való.

MAKOGÓS VERSEK

Keservesen ülök egyhelyben;
 Egyhelyben én meggebedek!
 Mégis azt mondja a mama:
 Nyerelek, mint Merci Hevesen!

Hogi vagi, te bevacogi?
 Ugi vagi félszesen!
 Ha én egyszer azt kérdezem:
 Hogi vagi, hát mukkanj!

Évén avazt nevem hiszem,
 Hovogy az én kezezem
 Mivindévé a zsebemben!
 Javanivi az én nevevem!

Kedvenc virágom a rozoda!
 Nem csoda, ha rozoga —
 Levesrági ide-oda, amoda! —
 Ha összeeked a nyelvem!

KAPASZKODÓ

Bátor vagyok, mint a madár,
Jöhet a kutyafejű tatár,
Nem vagyok én bevacogi;
Szóval én nem is félek.

Én vagyok a bátor madár!
Mit nekem a török, tatár?!
Ismer enegem ez a határ!
Én bizony nem félek!

Bátor vagyok, mint a madár;
Jöhet török, jöhet tatár,
Hát nem félek — habár,
Szóval, hol van ma tatár?

BRASNYÓ ISTVÁN

NEM SZERETNÉK LAKNI SZÜRKE HÁZBAN

Nem szeretnék lakni szürke házban,
mert a falon nem látszana árnyam,
és ülnék benn magam is szürke ruhában.
Aztán ha szürkén leszállna az alkonyat,
és a sötétség befedné a bokrokat,
a tükör szinte félve kifakulna
csillagfénytől darabokra hullva.
Meg ha volna redőny az ablakon,
ujjamat is becsíphetné, ó, nagyon,
s ezért mindig vigyáznom kellene,
hogy ne orroljon rám a szürkék szelleme.

Inkább szeretnék ülni báránfyellegen,
mely narancsszínben lebeg át az estelen;
és látnám, hol fejik már a tehenet,

miközben a tej habja, akár a lehelet
 nő magasra, s árad tán az égre,
 ahogy köd telepszik a magas jegenyékre.
 S míg odalenn kigyúlik cirmos macskák szeme,
 parázstól lesz vörös az égbolt pereme,
 meg a tetőket is szinte lángolni látom,
 és lángolva alszik ki minden a világon.
 Lángol a kaszaél, fejemen a szalmakalap,
 lángol az esthajnalcsillag az újhold alatt,
 és rendre dőlnek a kévék vörös sugárból,
 ropogva vetnek lángot egy különös csodától:
 hogy nyugszik a nap, és minden fordul utána,
 mint a napraforgók félig lehunytt virága.

NOVEMBERVÉG

A holdnak van csak fénye,
 és szivárvány von köré pántot —
 húzzák a földről az égre
 trombitáló elefántok.

Most jó benn ülni veszteg
 és nézni a parázsba,
 ha az ablaküveg reszket
 s a tetőt szél cibálja.

Aki malmozni szeretne
 vagy rakni sorba a dominót,
 s felírni papírszeletre,
 hogy telt a nap, mi volt —

Arrább húzza a lámpát
 és számlálja lépteit:
 „... kiraktuk a palántát,
 de fagyni fog megint...”

„Kaptunk egy új tanítót,
zöld kockás kabátot visel,
gallérja szélesre nyitott,
s ha rád néz, a pad alá esel”.

Vagy ügyesen rajzol egy ábrát,
ami még inkább melegít,
és keni rá vastagon a sárgát,
aranyba burkolja álmait.

VADLUDAK ÁRNYA

Valaki halk futamot játszik sárga trombitán,
s előtte porba hever el a forró délután;
majd a dombon is megszűnik nőni az árnyék,
oly gyorsan lehull a fák hegyéről a nyárvég.

Ír az ősz megkuszált levelezőlapot,
amelynek szürke sarka elfedi a napot,
s akik olvassák futtában e szálló levelet,
összenéznek, s már törődnek teveled.

Állsz kinn a sápadt tarlón, az üresség riasztó,
és nem jut el füledbe a tompuló kolompiszó,
ahogy ködszínű pásztorok terelik a nyáját,
s a szélfúvásban mindig mind hazatalálnak.

A koronafák karmaik közt hozzák az estét,
nem is sejted még, hová szálltak szemedből a fecskék,
vagy miért keres fészket a sün a sövény alatt,
s verdesi éjszakánként vadludak árnyéka a falat.

UTASI MÁRIA

DALOCSKA

Kihajtottak a rétre
Künnmaradtam setétre
Csillagokkal háltam
Ott is rád találtam

ALKU

Adjál nekem kiskacsát
Adok néked puliszkát

Merő merő meredő
Benne egy kis feredő

Abban úszik a nagy hal
Tiéd lehet ha meghal

Adjál nekem puliszkát
Adok néked kiskacsát

FÚJJA A SZÉL, FÚJJA, A TISZÁRA FÚJJA

Kanizsa
Széparcú
Széparcú
Szűz Borika

Biborüngöm
Pántlikája
Fújja a szél
A Tiszára

Szűz Borika
Széparcú
Széparcú
Kanizsa

Ángyomasszony
Rokolyája
Fújja a szél
Fújja

MONDÓKÁK

1.

Gólya gólya gilice
Hozzál nekem testvérkét
Pirosposzsgás legénykét
Duplakötős pántlika
Selyemből a vánkosa
Di-dá di-dá
Hozzál nekem testvérkét
Pirosposzsgás legénykét

2.

Tükröm tükröm
Hová mész
Tarka kutya
Beléd néz

Onnan ugat
Világot
Tükre tarka
Virágot

3.

Rigó rigó remegő
 Tulipános tekergető
 Aranyhajú Kiskató
 Imitten a szakajtó

4

Tillárom,
 tillárom
 Palkó Áron
 A párom

5.

Melence melence
 Tüzes már a kemence
 Sej, kukoricaszár
 Hűtlen csapodár

LADIK KATALIN

A BOLDOG GYERMEKKORRÓL

Írok mert muszáj lepkékről
 mókusokról ahogyan kislányhoz illik
 míg ez a láthatatlan erős valami
 szorítja torkom
 nincs kinek elmondanom mi bánt
 talán a néninek aki a tükörből
 szomorúan néz rám

A BARÁTSÁGRÓL

A barátság alma amit ketten eszünk meg
Forrás amelyből folyó lesz
Kabát amely melegít
Titok amit ketten osztunk meg
Ha nincs is kabátom melegít
Ha távol is van a barátom
Mégis itt van velem.

AZ ÉN TÁSKÁM

Az én táskámba minden belefér.
Az én táskámba belefér három narancs,
két szék, egy szem földieper, sok füzet,
öt ablak,
egy labda, Bandi sapkája,
az eperfagylalt, amit Bandi vett nekem,
az én táskámba belefér még
három csillag,
amit holnap tesztek bele.

LOBODA GÁBOR

TÜSKÖMÖS MONDÓKA

Jaj, de gangos
szomszédék Pannija.
Tüsköm, papucsom,
sarkantyúm!
Eget karcol
szeplős, pisze orra.
Tüsköm, papucsom,
sarkantyúm!

Azt hiszi magáról,
 hogy a világ szépe.
     Tüsköm, papucsom,
     sarkantyúm!
 Pedig biz' nem is szép,
 hazudik a tükre.
     Tüsköm, papucsom,
     sarkantyúm!

CS. SIMON ISTVÁN

SZIVÁRVÁNY

A komor ég
 behűtött dinnyeként
 szétrepedt.
 Szivárvány ragyog
 az ázott
 táj felett.
 A rét fűszálain
 gyöngyszemek ülnek,
 szitakötők
 szárítkoznak
 s fölrepülnek.

KÖDBEN

Óriási tajtékipára
 gyújtott
 a lép
 lucskos füstben áll
 az iskola
 a falu
 a világ

A napról lerongyolódott
minden sugár
kétségbeesett a játszótér
és ablakomban a csillagvirág

DOMONKOS ISTVÁN

ÁLLOK A PADON

állok a padon
nincsen irgalom
lám
azt beszélük
hogy szeret
egy lány

azt mondják okos
nyelve mint fokos
vág
mikor kinyit
a nagy napló-
bár

nem vagyok robot
cipőmon homok
sár
homlokomon
egy vérvörös
sál

kurta kardomon
napsugár csorog
lám
s untat nagyon
e tantermi
táj

fényképeztek hol van a blicc
gyáva vagyok én ez itt a vicc

elmegek tevén
beduin vezér
vár
a sivatagban
egy pálma-
fán

SZÁMTANPÉLDA

ha három tehénnek
három szarva van
ha két lónak
négy patája
ha négy verébnek
három csőre
hány dinár jut
akkor a költőnek?

A DUNA

szutykos a duna lám hehehe
olajos sáros a fenéke

híd alatt hever a vén klosár
megtelt mint a szemeteskosár

hébe-hóba átlöttyen a gáton
kódorog a pincékben utcákon

vagy hullámszik mint szélben a haj
úszkál benne sok gumicsizma-hal

hiába minden eső nap hó
nincs benne már csík se kagyló

VALAHÁNSZOR BELÉM TÉPTEK

hullik az eper a fáról
a fény az ég széles hátáról

szaladnék de nincsen hova
ledobott a nyárnak lova

mennék haza de otthon vagyok
nevetnék én de arcom sajog

karjaimat inkább hát kitárom
játsszatok rajtam barna gitáron

valahányszor belém téptek
éjsötét verembe léptek

REMETÉK

fa alatt
a fűben
két remete

egyiknek
nyitva van
kis tenyere

szuszogva
néznek hát
le beléje

nyáluk is
kicsordul
lám e végett

közéjük
 esik most
 egy falevél

mire fel
 sírni kezd
 a két legény

FEHÉR KÁLMÁN

KICSI LÁNYNAK KÉT SZEME

Kicsi lánynak két szeme
 Elgurult a semmibe
 A semmi előtt egy-két ház
 Egymásnak bakot áll.

A legfelső szétnézett
 A mély lenttől megijedt
 Felhóhabba belebújt
 S bezárta a kiskaput

KICSI LÁNYNAK KÉT KEZE

A városban csak egy ház
 Az a ház le-föl jár
 Lépcsőhosszat szaladgál
 Elindul és meg-megáll

Az a ház le-föl jár
 Felvonója pávaház
 Pápaszemű öt virág
 Nappal nyílik éjjel lát

A városban csak egy ház.

GURUL A KISLÁNY KÉT SZEME

Gurul a kislány két szeme
Elgurul a messzibe
Két keze a semmibe
Ott is anyja ölébe.

TOLNAI OTTÓ

PUCCS

fáklyaként emeltem
fagylaltomat

málna
ribizke
puncs

miféle puccs készül itt
gyerekek miféle puccs

málna
ribizke
puncs

nem készül itt semmi
mindennek fuccs

málna
ribizke
puncs

NINCS PÍZ

nincs píz
 nincs píz
 egész nap csak ezt hallom
 nincs píz
 már megbillenek tőle
 meg mint a pisai torony
 nincs píz
 nincs píz
 nyissunk pizza-boltot mi is
 és majd lesz píz
 lesz píz döggivel
 pisai pizzát
 pisai pizzát
 majd én kiabálok
 pisai pizzát vegyenek
 pisai pizzát egyenek
 és dől a píz
 és billen a píz-torony

JOJÓZNAK A SZÉKI PACSIRTÁK

jojóznak a széki pacsirták
 kapaszkodnak
 kapaszkodnak
 felrajpszögeznek magukat
 a kék boltra
 és akárha kulcslyukon
 lesekszik a bő szoknyás angyalokat
 majd egyenkint leszédülnek
 a gyönyörűségtől
 kapaszkodnak
 leszédülnek
 kapaszkodnak
 leszédülnek
 jojóznak a széki pacsirták
 a jószágos mindenható harisnyagumiján

GUSZTONYOZOK

gusztonyozok a nyári úton
jobbról a rozs
már rozsdásodó szőnyege
penészszín pulim szalad
elébe
balról bal kezem
helye
és jobb szemére vak
kedvesem
sárszalonkák húznak
sárszalonkák vonszolnak
a harmincéves sárháborúból érkezem
régés-rég oda már
ép eszem
mint szent ferenc
tiszavirággal étkezem

VAN EGY BARÁTOM

van egy barátom
a bartha győző
senki sem tud úgy lopni
mint ő
egyszerűen adottsága van hozzá a gyerekeknek
sokra viszi még ahogy apa mondja
ebben a bűdös életben
ha nem
akkor meg még mindig lehet belőle
operaénekes
hisz állandóan pincéből szól
akár egy basszbuffo

NYUGODTAN SÁNTIKÁLHATOK

tá-ti-tá
 jött a cárné
 meséli ükapó
 volt bizony
 bizony volt nagy hacacaré
 a hóka kókai fején állva a libikókán
 bemutatta a jókora durunggal járó jókait
 meséli ükapó az első trombitás

tá-ti-tá
 jött a cárné
 jött az első
 jött a második háború
 a harmadikat már
 nem éli meg
 nagyapó
 apa se
 nyugodtan sántikálhatok
 én se tán
 nyugodtan sántikálhatok
 tá-ti-tá
 haldokolnak a tantik
 haldokolnak a tátikák

ÉBENLIBIKÓKÁK

ébenlibikókákat ácsoltak
 végig a futaki úton
 és ott libegett
 és ott billegett egész újvidék
 ébenlibikókák az éjben
 mondtam felijedve anyámnak
 igen válaszolta közömbösen
 behallatszott a kopogás
 nem mondott igazat
 hisz bő fehér szoknyában

őt is ott láttam libegni
 egy gyöngyház-intarziás libikókán
 újvidék és az újhold között

HÚZNAK A SZALONKÁK

húznak
 a szalon olajfestményén
 a szalonkák
 közeledik a karácsony
 lógnak
 lógnak nemsokára
 az örökzöld bitókon
 az aranyba-ezüstbe öltöztetett
 szalonképes cukoremberek

azt mondja az öregem
 fiatakorában
 a pop volt a divat
 ordítottak mint a szamarak
 rikoltoztak mint a pávák
 már csak rám kiabálna
 a bálna ha műanyagból nem volna
 a pisilője és a gegája
 meg bajszot rajzol
 az újság fotóira
 kétségtelen marad ha játszik
 bár nem ártana
 színtelen ceruzákkal felszerelni
 mert hopp felakasztják
 kis sztaniol-zakójában
 ha abszolút elagg

húznak
 a szalon olajfestményén
 a szalonkák
 közeledik a karácsony

lógnak
 lógnak nemsokára
 az örökzöld bitókon
 az aranyba-ezüstbe öltöztetett
 szalonképes cukoremberek
 lógnak
 lógni is fognak mindaddig
 amíg én abigél a kövér berta
 hülznijéből készült öngyújtómmal
 lángra nem lobbantom
 a barázdabillegető-farkakat
 az angyalhaj-zuhatagokat
 és mint isteni zászló
 lobogni nem kezd a függöny is
 a keresztuzatban
 mindaddig
 mindaddig bizony
 lógni fognak
 lógni
 és nyersen húznak
 és nem nyárson
 és nem nyárson a szalonkák

AZ INDIGÓKOCKÁK

az indigókockák sehol
 de a kocsin
 a szép végtelen gumikerekű speditőrön
 egy fehér ló fekszik
 messziről zöld vízen hattyúnak vélhetnéd
 és akkor
 végre megérkezünk
 berohanunk a konyhába
 hát domingéz vág egy nagy halat
 előbb nyakon
 aztán le
 éppen azt

édes istenem éppen azt
 amelyik tudott kötni
 egy sima egy ferkelt
 egy sima egy ferkelt
 az indigókockák meg
 továbbra is sehol
 nincsenek is indigókockák
 miért is lennének indigókockák
 ne is legyenek indigókockák
 és a sintér is majd csak akkor jöjjön
 ha a szép végtelen fehér ló
 döglött lóra kezd hasonlítani
 egy döglött ló a speditőrön
 mert hát éppen ez volt a cél
 a végső cél
 hogy egyszer ő is felülkerekedjen
 felül
 a kerekeken
 a fekete kerekeken
 messziről zöld vízben hattyúnak vélhetnéd
 az indigókockák után meg ne búsulj
 kis kópé
 nem maszatolnak össze
 nem készítik el kópiád
 ha játszol velük
 mert hát játszani játszatsz velük
 azt mesélik az utolsó pillanatban
 püspöklilában játszott bábel is

TÓTH FERENC

LEVÉL VÁLASSZAL

— Édesfiam, hova tűntél,
 Mikor a világra jöttél?
 Kereslek a madarak közt,

Szárnyuk alatt, égbőlben.
Kereslek a madarak közt,
Szárnyuk alatt, égbőlben.

— Edesanyám, de messze vagy,
Nem láthatod a fiadat.
Méhedben, mi vadvirág volt,
Méhen kívül kerti gaz lett.
Méhedben, mi vadvirág volt,
Méhen kívül kerti gaz lett.

MINDENNAPI KENYERÜNK

Kisfiú voltam — a tiéd csupán;
remegve nyúltam a kenyér után.
Eljött a pékünk, s én megláttam ott
ölelésből egy kis darabot.

Megettem aztán, s mert nem volt elég:
szememből hulltak a könnyek eléd.
Elment a pékünk, s mi visszamaradt:
remegő testem a lépte alatt.

LEVÉLBESZÉD

Remegtet a szél. Átadom magam:
már csókra tartom zöldebb oldalam.
Égre fordulok, várom az esőt —
érjen el ma még, alkonyat előtt!

Napsütésben, hogyha velem ázik,
hozzám tapad egy még zöldebb másik,
s ölelésben — jaj, csak perc az élet! —
levéltestünk máris szélnek széled.

TOROK CSABA

ÁLLATKERTI CSIMPÁNZUNKRA

akkor figyeltünk fel különösképpen,
amikor a közönség jobb szórakozása végett
ketrecébe valaki tyúktojást csempézett
minden bizonnyal abban a reményben,
hogy az emberszabásúnak meggyűlik a baja,
nagy fejtörést okoz majd a sajátos forma:
otromba markával — snyapp! — összeroppantja,
s tartalmát magára fröccsenti a buta barma!
És a ketrecen kívüliek jót nevetnek majd rajta.
Ám ő ügyesen kapta fel, azon melegében,
a kevélyen begördülő házi feladatot,
két keze körmével pontosan középen
választotta ketté a tojáshéjat,
s mint ahogyan csak a szakácsok tudják,
a két kupakból úgy öntötte át
néhányszor a tojás tartalmát
— litty-lötty — egyikből másikba,
hogy a fehérjétől a sárgája hamar különvált.
Ez utóbbit szájsücsörítve felhörpintette,
a megmaradt kevés fehérjét pedig
az elnémult nézőseregnek kínálgatta,
nem várt mozdulatokkal, még egy ideig.

DEÁK FERENC

A VILÁG PRÓBÁLGATÁSA

1.

A szomszédék sövénye
gyilkos rajvonat:
léggömböket öldös,

aztán, ha megnyírják,
fájlalják
a kerékpárgumik,
az érzékeny labdák.
Mi bőgünk,
a szomszédék boldogak:
jól szolgál a szelíd földbe
ültetett parancs, —
védi tőlünk őket
a buja vadnarancs.
Lehet, hogy beletelik
egy-két év,
de kívárrjuk:
egyszer majd mezítláb
belefut a szomszéd.

2.

A másik szomszédék
két leánygyermeke
vagy bőg, vagy mászik
a tetőre.
Kétszer utána másztam
a kisebbiknek,
hogy megmentsem,
s hogy az újságba tegyenek.
Először nem,
de másodszer
könyékig begipszeltek.

3.

Én nem vagyok olyan hülye,
mint itt némelyik,
hogy egész Amerikáig fúrjam a kutat.
És különben is
vagy hővezeték,
vagy kábelek,
vagy a szennyacsatorna
állja az utad...

S ez lenne a helyzet, lefogadom,
ott a túloldalon
is, s ki tudja,
ott hogyan pofoznak?

4.

Miki, az egyik haverom,
irtó boldog,
amióta faluról hazajött.
Azt mondja, ott őt
mindenki bilifejűnek mondta.
— Buffalo Bill is Billy
volt előbb,
a bölényeket
csak később
irtotta,
s itt senkinek, soha, ti kajla szamarak,
eszébe nem jutott,
hogy Mikit
Billy-fejűnek mondja...

5.

Emeletről nézem
a jövő-menőket:
fejeből rugdalóznak ki
a kicsi lábfejek,
a vállból a kéznek csonkja csak...
Röhögtető: ha most én is
lemegyek,
ugyanilyen
gügye, marslakó leszek.

Ha meg aztán
én nézek ide, a balkonra, fel,
irtó szomorú leszek:
sok, ablakban imbolygó,
hozzám lekívánczó

kis fejet
terem ilyenkor,
délután,
ez a marha nagy épület.

HOLTI MÁRIA

KÖTEKEDÉS

Négylyukú
Csirkeitatóval
Kimerem a
tengert
— ki én!
Ha nem hiszed
Merd te

KOPOGTATÁS

— Kipp, kopp.
— Ki az?
— Én vagyok, Hopp.
— Nem ismerek
semmilyen Hoppot.
Ki vagy?
— Én é n vagyok.
— Jó, akkor bejöhetsz!

NOVEMBER

Tekereg a szél —
Mit üzen a tél?

Vízálló bakancsot
tűzifát vegyél
Csergét, hurkát
kívül-belül
bundás kucsmát
akasztós kulacsot
fodormentát
zsályateát
De főleg kucsmát
kívül-belül
bundást —
üzeni a tél

ENCIÁN BENCI

Encián Benci
horgászni ment.
Ült egy órát
ült két órát
négyet, ötöt, hatot
Horgán végre
egy kiskorú kárász
heppiendképpen
dühösen ötölt-hatolt.

TAKARÓ

zsákvarró tűvel
varrom a felhőt
— sirr, surr —
bolond suba-takarónak

PÓKMADZAG

Pók selyem-
szálával
két ámuló
juhar közt
függőágyat
csomóztam
és ott
ringatom az
álmom
pókmadzagra
kötve —
rólad álmodom
örökre.

GULYÁS JÓZSEF

AZ ÁLLATKERT HABZÓ HULLÁMAI

Egy szempár emléke,
mint frissen hasított gyümölcs,
az asztalok között,
hol árva kis verebek
morzsát keresgélnek.
A közelben figyelő erdő,
itt ér véget hűvös fáival
a küszöb előtt
s az állatkert habzó hullámai
cipőm orrát verik.
Az állatkert a gyermekeké,
az állatkert és a szívem.

MOLCER MÁTYÁS

MACSKAZENE

miákol
nyivákol
az egész
sikátor

ó hogy sír
eltört a
romobil
kisfiú
a járdán
szipákol

miákol
nyivákol
szipákol
az egész
sikátor

SZÚCS IMRE

MÁR JANÓ NAGYANYJA IS...

Már Janó nagyanyja is
járta a twistet,
mikor szitálta
a korpás lisztet.
A kuckóból figyeltük meg
Haničkával
titokba'

s kuncogtunk jót,
 hogy a szitát
 és nem Janót
 pofozza.

BÉ BARI, CSÖPP PULI

Bé bari, bé,
 fut a fű közé.
 Csöpp puli, csöpp puli, ham,
 úzi boldogan.
 Erre futnak, arra futnak,
 napkeletnek, napnyugatnak,
 a juhász meg, lám,
 hever a subán.
 Kezében a botja,
 senki meg nem lopja.

VARJÚ GYÖRGY

KARIKA — BARIKA

Az égbolt nagy karika,
 Rajta felhő barika.
 Fontoskodik
 Katika:
 „Kell egy olyan barika!

Hol van, hol a nagy létra?
 Felmegyek az égboltra.
 Lehozok egy
 Barikát.”
 Támasztja is a létrát.

Létrafoka elfogyott,
Felhőbari elfutott.
Egyet gondol
Katika,
Rajzol ő azt papírra.

Körbe, körbe, karika,
Karikában barika.
Kettő a szem,
Egy a száj.
Legelész a bari nyáj.

SÁRVÁR

Sárvári Sándornak
Sárból van a háza.
Sárvári Sárka
Sártortával várja.
Fecsegő Ferikét,
Locsogó Lajcsikát,
Téged is meghívtak,
Te kapod a tortát.

SZÁLL A HINTA

Hinta, hinta,
Hopp, palinta.
Lengve, ringva
Száll a hinta.

Tarka szoknya
Selyem fodra
Libben-lobban
A magosba.

Nincsen határ,
A hinta száll!
Süss, napsugár,
Örök a nyár.

FEHÉR FERENC

MAJD HA HETVENÉVES LESZEK

Majd csak megyek az utcán,
ha hetvenéves leszek,
és mosolygok bajuszom alatt,
ha mondogatják a szembejövők:
„Ejnye, de ismerős ez a gyerek!”
„Kinek a kislfia vagy?”

A FELNŐTTEK MINDENT MEGENGEDNEK MAGUKNAK

A felnőttek mindent megengednek maguknak,
s lehet, hogy én se leszek különb:
megengedem majd magamnak,
hogy még egyszer elmehessek
a Kecskés-szállásnál
ahhoz a sárgaföldes partszakadékhöz,
ahol vasárnapi harangszóig
koponyacsontokkal játszadoztunk . . .

SZÍNES VERS

Fekete mindaz, ami nem színes,
meg a nagyapa ünneplő kalapja.
Átfesténém az egész világot,

de ezt az egyet nem bánthatom,
ő meg különben is szőke:
Fekete Veronka . . .

SZÖRNYŰ ÁLOM

Az éjjel azt álmodtam,
hogy az vagyok, aki vagyok,
és csak dideregtem az ágyban,
mikor fölébredtem . . .
Különös, különös álom!

A SOK SÉRELEMÉRT . . .

A sok sérelemért
pizskavasra szúrom majd a világot,
s úgy sütögetem, akár a nyers kukoricát.
De azért Morzsát,
meg akiket még szeretek,
odaültetem majd a tűzhöz.

EGY HARAGOS SZOMSZÉD

„No hiszen dróton rángatják ezeket is,
épp csak villanygitárnak a drótján!”,
mondta a mindig haragos szomszéd
a lépcsőházban,
olyan diadalmasan,
mintha legalábbis
azt vágta volna ki:
„Világ szabadság!”

KOPECZKY LÁSZLÓ

MESSZIKE

Sokszor, hajnalban
Sírva riadtam.
Álmomban meghalt,
Aki karján tartott.
S nem értettem:
Miért kell mosakodni?
Hiszen — vizes az arcom.

PAP JÓZSEF

NY. GY. BEMUTATKOZÁSA

(Kicsiknek és nagyoknak.)

Gyöhy vagyok.
Gyöhy! Nem Gyuszi.
Nyúv Gyöhy.
Így ahogy mondom:
Nyúv! Nem Nyuszi.
Csumaszedéskoh
vovtam nyuszi.
Akkoh egy kövtő
fövfedezett
és vehsbe szedett.
Az ő vehsében ... igen,
abban vovtam
Nyuszi Gyuszi.

EZ VAN A FÉNYKÉPEN

Először is: az unokaöcsém,
Móré Gábor,
az idő tájt
torreádor.

A jobb kezében szárízik,
mármint a tűre,
a balban meg a nővérem
égőpiros kötője.

A helyszín, a kör alakú
ganéракás.
Ott folyik
a dulakodás.

Én oldom el és eresztem rá
a bikát,
vagyis, tehenünket,
a Zsuját.

Sajnos, az nincs
a fényképen:
el lett hamarkodva
a föl vétel.

Rty-rty-ruty! Rty-rty-rty-ruty! —
ez lett lekapva:
ahogy a ganéракáson visszazájal
Gáborra a bakpulyka.

DÁVIDKA TŰSKÉI

Ugye, apa, ha kiszedte a bácsi
a tengeri sün tüskéit
Lehelke talpából,
ugye, akkor majd megkéred,

hogy vizsgálja meg
 azzal a nyeles nagyítóüveggel
 az én talpamat is:
 Hátha én is ráléptem a sünre...
 Nézd csak, a jobb lábam kisujja,
 ahogy dörzsölgetem,
 egyre jobban sajog és viszket
 és pirosabb is a többinél.
 Biztosan ráléptem én is, apa,
 de én türtőztetem magam,
 nem sírok és nem bömbölök,
 mint Lehelke.
 Tudod, nem sírtam akkor se,
 amikor a kórházba vittetek.
 És az altatás előtt is...
 csak úgy maguktól eredtek el a könnyeim,
 mert azok maguktól is csurognak,
 megmondta a nővér.
 Mondd meg a bácsinak,
 nehogy azt higgye,
 hogy majd velem is annyi baja lesz,
 mint Lehelkével.
 Ha nem hiszi, megnézheti:
 itt van a vágás helye a hasamon!
 Ugye, megkéred a bácsit,
 hogy vizsgálja meg,
 legalább a kisujjamat,
 azzal a nagyítóüveggel!

ETUKA GONDJAI

1.
 Lehet, hogy jól zongorázol,
 de rajzolni nem tudsz, apa.
 „Itt, a III.c-ben mindenki
 remekül rajzol, kivéve Etukát.
 Az ő rajza kritikán aluli” —

ezt mondta ma a tanító néni.
Nem fogsz te nekem rajzolni
többet se traktort, se kombájt,
se televíziós sztrippet.
Majd én magam, oszt lesz,
amilyen lesz... A kézírásod
is olvashatatlan.
Hányasod volt neked rajzból, apa?

2.

Mikor szólsz már apának, anya,
hogy azt a pálmafás ingét
többet ne vegye magára.
Nem neki való az.
Csak a huligánok viselik, a korzón,
meg Szőke Lacika, a III.b-ben.
Neki a svéd nagynéni hozta, ajándékba.
És bikinis nők is vannak rajta.

3.

Már megint egy csomag!
Most Angliából.
Ne is tagadd, apa, a feladó,
ez az Exp. Mr. Laurie Barker
Norwich csakis nő lehet.
A csomag tartalmából is látszik:
Szagos szappanok meg dezodorálók!
Már megint nővel van dolgod.
Ezt többet nem akarom
se látni, se hallani!
Mi lesz veled, ha megöregszel?
Hány nőd lesz akkor,
ha már most így csinálod...

4.

Apa, viselkedj tisztességesen!
Húzzál nadrágot, ne járkálj

gatyában, se a lakásban, se a
balkonon, ahol mindenki lát.
Legyél, mint a többi apa!

5.

Az csak egy jó kifogás.
Hogy nagyon érzékeny
a sötétkék öltönyöd.
Hogy mindég korpás a válla
meg a gallérja, csak azért van,
jól mondja anya, mert zsíros a hajad.
Az ingek nyakát is azért
piszkolod el egy nap alatt.
Én a te helyedben több szappant
használnék. Vagy kívágnám
azt a kék színű hajkenőcsöt
a tükörszekrénykéből, de a sötét
ruháról nem mondanék le.
Abban olyan karcsú, és komoly vagy,
mint az esküvői képen.

6.

Mindenkinek van már autója,
csak nekünk nincsen.
Mert te még hajtani se tudsz, apa!

7.

Főléget a nap a balkonon
abban a bikinidben.
Takard be magad, anya!

8.

Ha nektek volna két ilyen
szófogadatlan gyereketek,
mint amilyenek ti vagytok!
Hát, ne is mondjam...

URBÁN JÁNOS

CSIBETÁNC

Büszke kakas nagy begyesen
kukorékolt egyet,
az eperfa egy szem epret
a fejére ejtett.

Elröppent az udvar hőse
egészen a kertig,
bátor csibék az epret meg
a bögyükbe rejtik.

A gyermekek jót nevetnek,
s szavalja már Gábor:
egy tyúkalja aranycsibe
szárnycsapkodva táncol.

BERKI ILONA

SZERETNÉK

Szeretnék
csillaggá válni,
földünket
fentről csodálni.

Szeretnék
szellőként szállni,
tajtékzó habon
ujjhegyen járni.

Szeretnék
kis patak lenni,
futni, rohanni,
sose pihenni.

HOLDFOLT

A Várhegy mögül
előbújt a Hold;
szeme alatt
fekete folt.
Nyilván
verekedésben
kapta —
kiflije végét
egy csóró
leharapta.

A VERSEK ÉVE 1978 TARTALMA

- Koncz István* levele
Kalapatí Ferenc — 1959
 Dalocska (2)
 Csíp a csóka (2)
 Cserébe (3)
 W. S.-nek (de akár L. M.-nek) (3)
 Itt (3)
Vass Éva — 1956
 Mi lenne, ha nem lenne köd (4)
Túri Gábor — 1955
 Fő a józanság (5)
 Hidegen ha horkan az orkán (5)
 A paci éneke (6)
 Fűrödni mennek a malacok (6)
 Dal, begyűjtáshoz (7)
Szűgyi Zoltán — 1953
 Ott ül apó (7)
Tari István — 1953
 Mit is akarhattunk (8)
 A fényképezés alapjai (8)
Csorba Béla — 1950
 Öregapó (9)
 Rajz (9)
 A prérin (10)
 Mávária pévéter (11)
 Csaló mese (11)
 Cserfa zendül (12)
Fülöp Gábor — 1950
 Kannibál-nagymama altatója (13)
 Leó mint kövület (13)
 Leó a téli zürzavarban (14)
 Leó aludni megy (14)
 Leó a képregényről (15)
 Leó és a lábmosás (15)
Lábadí Károly — 1950
 Dal (16)
- Üzenet (16)
 Ballada (16)
 Magány (17)
 Falum (17)
 Kopács (17)
 Pantoptikum (17)
Böndör Pál — 1947
 Milyen hosszú egy esztendő? (18)
 Bánatos nóta (18)
 Illatos szappan (18)
Balogh István — 1946
 Kapukép (19)
 Emlék (19)
Sinkovics Péter — 1946
 Zenekar (19)
Jung Károly — 1944
 Őszi dallam (21)
 Vincze Sándor (21)
 Malkogós versek (22)
 Kapaszzkodó (23)
Brasnyó István — 1943
 Nem szeretnék lakni szürke házban (23)
 Novembervég (24)
 Vadludak árnya (25)
Utasi Mária — 1943
 Dalocska (26)
 Alku (26)
 Fújja a szél, fújja, a Tiszára fújja (26)
 Mondókáák (27)
Ladik Katalin — 1942
 A boldog gyermekkorról (28)
 A barátságról (29)
 Az én táskám (29)

- Loboda Gábor* — 1942
Tüskömbös mondóka (29)
- Cs. Simon István* — 1942
Szivárvány (30)
Ködben (30)
- Domonkos István* — 1940
Állok a padon (31)
Számtanpélda (32)
A Duna (32)
Valahányszor belém téptek (33)
Remeték (33)
- Fehér Kálmán* — 1940
Kicsi lánynak két szeme (34)
Kicsi lánynak két keze (34)
Gurul a kislány két szeme (35)
- Tolnai Ottó* — 1940
Puccs (35)
Nincs píz (36)
Jójoznak a széki pacsirták (36)
Gusztonyozók (37)
Van egy barátom (37)
Nyugodtan sántikálhatnak (38)
Ébenlibikókák (38)
Húznak a szalonkák (39)
Az indigókokák (40)
- Tóth Ferenc* — 1940
Levél válasszal (41)
Mindennapi kenyérünk (42)
Levélbeszéd (42)
- Torok Csaba* — 1939
Állatkerti csimpánzunkra (43)
- Deák Ferenc* — 1938
A világ próbálgatása (43)
- Holti Mária* — 1938
Kötekedés (46)
- Kopogtatás (46)
November (47)
Encián Benci (47)
Talkaró (47)
Pótkmadzag (48)
- Gulyás József* — 1937
Az állatkert habzó hullámai (48)
- Molcer Mátyás* — 1935
Macskazene (49)
- Szűcs Imre* — 1935
Már Janó nagyanyja is... (49)
Bé bari, csöpp puli (50)
- Varjú György* — 1932
Karika-barika (50)
Sárvár (51)
Száll a hinta (51)
- Fehér Ferenc* — 1928
Majd ha hetvenéves leszek (52)
A felnőttek mindent megenged-
nek maguknak (52)
Színes vers (52)
Szörnyű álom (53)
A sok sérelemért... (53)
Egy haragos szomszéd (53)
- Kopeczky László* — 1928
Messzike (54)
- Pap József* — 1926
Ny. Gy. bemutatkozása (54)
Ez van a fényképen (55)
Dávidka tüskéi (55)
Etulka gondjai (56)
- Urbán János* — 1921
Csibetánc (59)
- Berki Ilona* — 1914
Szeretnék (59)
Holdfolt (60)